

gaae ind paa at drøfte hele Udvalgets Betænkning, som jeg ikke kan ansee mig berettiget til, saalænge den ikke er omtalt ved et grundigt Foredrag af nogle af D'Herrer Rigsdagsmænd, saa vil det være nødvendigt for mig at holde mig til visse almindelige Sider af Sagen, ligesom ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har gjort. Jeg maa da for det Første bemærke, at de Synderligheder, som fremtræde i Henseende til Resultatet af den Fremgangsmaade, Regleringen har fulgt, kunne vistnok ikke benægtes; men der fremtræder ogsaa „Synderligheder“ ved det Forslag og de Anskuelser, som i sin Tid bleve gjorte gjældende af det i Sagen nedsatte Udvalg; men der er den Forskjel, at Regeringens Synderligheder ere grundede i en ligesom Anvendelse af den almindelige Pensionens Lovs Forskrifter. Nu troer jeg, at den almindelige Pensionens Lovs Forskrifter, skøndt de ikke endnu have bestaaet i mange Aar, dog allerede have kunnet siges ikke at være saa meget udviklede. Det har nemlig idelig viist sig for mig at være saaledes, at der i ethvert Tilfælde, hvor der ved første Betragtning kunde siges at være fremkommet synderlige Resultater, ved en meget nærliggende nøiagtigere Betragtning strax har viist sig, at denne Synderlighed ikke var af nogen meget stor Betydning. Jeg troer, at Pensionens Lov i Almindelighed nogenlunde har staaet sin Prøve, idetmindste hvad de Bestemmelser angaaer, som ere komne til Anvendelse i det Lovforslag, som Regeringen nu atter har fremlagt, idet der er taget Hensyn baade til Bedkommendes visse og uvisse Indtægter og til Gjennemsnittet af deres Indtægter i visse Aar, saavel som til deres Embedstid. Jeg troer, det er Momenter, som for de paagjældende Personers Bedkommende vel fortjene at komme under Overveielse; men der er en særlig Grund, der taler for at nære mindre Betænkelse ved de Synderligheder, som i Medhold af Pensionens Lovs almindelige Forskrifter fremtræde i Regeringens Forslag, og det er, at de nu ved Omstændighedernes Magt ere blevne et Par Aar gamle, og at disse Forhold allerede ere tilvante for de Bedkommende, som oprindeligt have følt sig noget haardt truffene ved disse Bestemmelser. De kunne i ethvert

Tilfælde ikke beklage sig af den Grund, at de er blevne betragtede og behandlede ganske paa samme Maade, som andre Statsembedsmænd under lignende Vilkaar vilde være blevne behandlede; de særlige Krav paa Pension, som de ældre Apanageredes efterladte Embedsmænd og Betjente have, — thi det er jo vel at mærke kun de Apanager, der eksisterede, da Pensionens Lov kom ud, der kan være Tale om, — kunne ikke gaae videre end til, at Bedkommende blive stillede lige med almindelige Embedsmænd, men kunne ikke gaae saavidt, at der desuden skulde finde en særlig Overveielse Sted for hver Enkeltens Bedkommende, en særlig Afveielse med Hensyn til de forskjellige personlige Forhold. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts anden Valgkreds (Tscherning) har, forekommer det mig, ved sine Betragtninger i denne Sag en længere Fremtid for Die end den, der virkelig her er Spørgsmaal om. Jeg kan fatte denne hans Betragtningensmaade under den foregaaende Sag, hvor han ogsaa gjorde den gjældende, nemlig at det ved den første Apanage, som der er Spørgsmaal om at bevilge i Henhold til den danske Grundlovs § 17, kan være en særlig Opfordring til at tage forskjelligeartede Hensyn i Betragtning, selv om de Overveielser, som man maatte anstille, til Syvende og Sidst maatte føre til samme Resultat, som Regeringens Lovforslag gaaer ud paa, men jeg kan slet ikke indrømme, at en saadan Betragtning er berettiget ved det Forslag til Pension, der nu foreligger, thi man har virkelig ikke her med nogen længere Fremtid at gjøre. Ifølge Pensionens Lovs § 2 er der kun ganske saa Apanager, maaskee endogsaa ikke mere end een Apanage, endnu tilbage, for hvis efterladte Embedsmænd der kan være Spørgsmaal om at behandles paa samme Maade som den høifalige Enkedronnings, og for dette ene Exempels Skyld, som der endnu kan være tilbage, at opstille nye Grundsætninger, afvigende, som jeg troer det skal lykkes mig at bevise det Udvalg, som der i Sagen muligt bliver nedsat, heelt afvigende fra, hvad der hidtil har været gjældende Regel i analoge Forhold ifølge vor almindelige Pensionens Lov, det forekommer mig at være baade betænkeligt i og for sig og tillige ikke tilstrækkeligt motiveret.